

Voorganger: ds. Bas van der Graaf

Thema: *Hij deed dit ook voor ons*, n.a.v. Jesaja 53: 3 - 5

Lied 560 *Hij ging de weg zo eenzaam*

*Hij ging de weg zo eenzaam
tot in Jeruzalem.*

*Geen vriend kon langer meegaan,
geen mens hield nog de wacht met hem.*

*Hij ging die weg voor hen.
Hij deed dit ook voor hen.*

*Hij ging de weg zo eenzaam
tot in Jeruzalem.*

*De beulen die hem sloegen,
bespotten met een doornenkroon.*

*Hij zweeg en leed voor hen,
Hij deed dit ook voor hen.*

*Hij ging de weg zo eenzaam.
Hij droeg zijn eigen kruis.
Hij bad: Mijn God, vergeef hen!
Hij leed en stierf op Golgotha.
Hij deed dit ook voor ons,
voor allen, ook voor ons.*

Gemeente, gasten in ons midden,

'Hij ging de weg zo eenzaam, tot in Jeruzalem.' Dat is het thema van deze Stille Week. Jezus op weg naar Jeruzalem. Op weg naar zijn eindbestemming. Op weg naar zijn lijden en sterven op Golgotha. Volgen we hem nog? Dat is de vraag.

De mensen om hem heen in elk geval niet. Zij konden hem niet volgen. De wóórden niet waarmee hij zijn lijdensweg aankondigde. Maar zeker de lijdensweg zélf niet. In de woorden van het 1e couplet: 'Geen vriend kon langer meegaan, geen mens hield nog de wacht met hem.'

Jezus wordt op zijn weg naar Jeruzalem een eenzame koploper. Steeds meer volgers moeten lossen. Ze proberen te waken maar vallen in slaap. Ze proberen te volgen maar vallen in verzoeking.

Hij ging de weg zo eenzaam, tot in Jeruzalem.

Vrienden kunnen niet langer meegaan. Mensen kunnen niet met hem waken. Degenen die blijven, zijn beulen en spotters. Vers 2: 'De beulen die Hem sloegen, bespotten met een doornenkroon.'

Het maakt hem nog veel eenzamer. Geslagen en bespot en niemand meer bij hem.

Hij ging de weg zo eenzaam, tot in Jeruzalem.

Die hele weg van Jezus lijkt zo zinloos. De zinloosheid van de eenzaamheid. Hoeveel mensen kennen dat gevoel niet.

De eenzaamheid van het ouder worden.

De eenzaamheid van de lockdown.

De eenzaamheid van de stad.

De eenzaamheid van gelovig zijn in een seculiere tijd.

Maar dan neemt het lied een verrassende wending. Geen vriend kon langer meegaan. Geen mens hield nog de wacht met Hem. **Maar:**

'Hij ging die weg voor hen.
Hij deed dit ook voor hen.'
De beulen die hem sloegen,
bespotten met een doornenkroon.
'Hij zweeg en leed voor hen,
hij deed dit ook voor hen.'

Opeens zijn de rollen omgedraaid! Jezus' eenzaamheid is **geen lot** maar een **daad**.
Hij dééd dit. Hij kóós dit. Hij volbrácht dit.

Voor wie? Niet voor zichzelf.

Maar voor de falende vrienden. Voor de slapende mensen. Voor de slaande beulen.
Voor de spottende soldaten. Voor hén. Voor óns!

Hoe kan dit? Hoe zit dit?

De schrijver van het lied moet aan Jesaja 53 hebben gedacht. De profetie van de lijdende knecht van de Heer. De voorzegging van de weg van Messias. Een weg van toenemende eenzaamheid.

'Hij werd veracht, door mensen gemeden,
hij was een man die het lijden kende.
Veracht, door ons verguisd en geminacht.'

En dan dit:

'Maar h́j was het die onze ziekten droeg, die ons lijden op zich nam. Om onze zonden werd hij doorboord, om onze wandaden gebroken, voor ons welzijn werd hij getuchtigd, zijn striemen brachten ons genezing.'

Om óns. Vóór ons. Ons.

Met die woorden eindigt het lied ook:

'Hij ging de weg zo eenzaam.
Hij droeg zijn eigen kruis.
Hij bad: mijn God, vergeef hen!
Hij leed en stierf op Golgotha.
Hij deed dit ook voor ons,
voor allen, ook voor ons.'

Hij deed dit ook voor ons. Hij deed dit ook voor u. Hij deed dit ook voor jou.

Wij verlieten hem, maar *hij* ging niet weg. *Wij* vielen in slaap, maar *hij* waakte over ons.
Wij kruisigden hem, maar *hij* bad: *Mijn God, vergeef hen!*

Dit is het geheim van de Stille Week. Zullen we hier even stil van worden. Bij dit geheim?
Om het tot ons hart te laten doordringen. Om in dit geheim van liefde te verzinken.

Hij ging de weg zo eenzaam. Hij deed dit ook voor ons, voor allen, ook voor ons.

Amen